

vozil avto od znanega letovišča Horvat na Plješivici, je na eni izmed serpentin iz nepojasnjenega vzroka odletel čez cesto. Na desni strani ceste je na kraju nesreče globok jarek brez drevja, ki bi bilo zaustavilo vozilo. Avtomobil je padel s potnikoma najprej 6 m globoko, nato se je pa še kotil kakih 30 m dalje po strmini, dokler se ni zaustavil. Najprej je vrglo iz avtomobila Nado Cerar, nato pa Pezdirec. Cerarjeva si je zlomila pri padcu obe nogi in se je na znotraj tako hučo poškodovala, da je umrla hitro po nesreči. Pezdirec je pognalo nekoliko dalje od avtomobila. Razbil si je glavo in je bil koj mrtev.

Trgovski sodrnik utonil pri kopanju. V Mednem nad Ljubljano je na Marijin praznik utonil pri kopanju v Savi 20 letni Alojzij Vrančar, trgovski sodrnik v trgovini Franca Novaka na Kongresnem trgu v Ljubljani, doma iz Slanice vasi pri Metliki.

Huda avtomobilska nesreča. Iz Kranja je prispela vest, da se je zgodila 18. avgusta med pristavo in Tržičem huda avtomobilska nesreča. Tovorni avtomobil avtobusnega podjetnika Kovača iz Tržiča je tik pred Tržičem zdrsnil iz neznanega vzroka s ceste po bregu navzdol in je zadel z vso silo v družino tkalškega mojstra iz tržiške tkalnice, Jermama. Jerman je obležal z ženo in sedemletno hčerko nezavesten in so odpeljali vso družino v ljubljansko bolnišnico.

Pri prometni nesreči se hudo poškodovata dva brata. Proti večeru se je zgodila v Stražišču pri Kranju huda prometna nesreča, katere žrtvi sta postala brata Valentin in Franc Kržišnik iz Škofje Loke. Brata sta se peljala z motorjem v smeri iz Škofje Loke proti Kranju. V Stražišču jima je pripeljal nasproti tovorni avto avtoprevoznika Kosca iz Železnikov. Motor je vozil Valentin Kržišnik, in sicer s precejšnjo brzino. Na ovinku, kjer stoji hiša čevljarskega mojstra Demšarja, se je motocikel nenadno znašel pred tovornim avtomobilom in nesreča je bila tu. Motor je z vso silo tresčil v levi blatnik avtomobila, da sta oba brata v loku zletela v obcestni jarek, kjer sta obležala s hudimi poškodbami. Poleg zlomljenih nog imata oba še hujše poškodbe po obrazu in rokah ter so ju odpeljali v bolnišnico.

Smrtna žrtev električnega toka in kapi. V Stični na Dolenjskem je prišla v stik z elek-

Osebam, ki se ne morejo zadostno kretati, pa trpe zaradi tega na zaprtju in motnjah pri prebavi, združenimi s pomanjkanjem teka, nudi večtedensko zdravljenje z naravno »Franz-Josefov« grenko vodo zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena čaša »Franz-Josefov« grenke vode zjutraj na tešče ali zvečer, preden greste k počitku.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

tričnim tokom 21 letna kmečka hči Micka Culkarjeva iz Spodnje Drage. Stres toka je deklico tako prestrašil, da jo je na mestu zadel kap in je bilo vse reševanje zaman.

Požari

V nedeljo zjutraj je začelo goret stanovanje Franca in Katarine Kranjc, posestnikov v Paradižu. Ker so šli pozno spat, so zaspali trdno in se niso prej zbudili, kakor takrat, ko je streha nad njimi že gorela in je začela že rušiti se v hišo. Zbudil se je najprej fantek, ki je začel buditi mamo, da pri peči gori. Rešili so nekaj cunj in malenkosti, ker je za reševanje v širšem obsegu bilo že prepozno in so ljudje spali. Hudo je pri tem še to, ker je mož na orožnih vajah in sta z ženo si ta hramci težko postavila. Skode je za okroglo 12.000 din in je le delno krita z zavarovalnino. Poslopje je bilo novo. Vzrok požara je neznan. To je zopet en dokaz, da pride nesreča tudi, čeprav ne pokajo strele in da je pravilno zavarovanje potrebno vsaki družini, ne za premalo in ne za previsoko. Nesreča nikoli ne počiva in ne spi.

Na Viču pri Ljubljani je iz neznanega vzroka začelo goret gospodarsko poslopje Franca Prebila. Ogenj je prva opazila hčerka. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Ljubljane in Viča, katerim se je posrečilo ubraniti stanovanjsko hišo, ki je stala v bližini gospodarskega poslopja, in rešiti živino. Škoda znaša okrog 30.000 din, zavarovalnina pa 20.000 din.

Brezmejna surovost povzročila smrt dveh. 27 letni narednik Ivan Štandeker iz Pesniškega dvora pri Mariboru je napravil iz Zagreba izlet na motorju proti Samoboru. Na povratku proti Zagrebu pa so mu skušali nekateri surovi fantje zastaviti vožnjo na ta način, da so se prišli za roke in so se nastavili na cesti. Štandeker ni mogel moternega kolesa pravočasno zavreti in je zapeljal med zaporo. Kolo je vrglo s ceste in Štandeker je padel tako nesrečno, da je obležal na mestu mrtev. Njegov spremljevalec je dobil le manjše poškodbe. Kolo pa je tudi podrlo kmečkega fanta Dragotina Lončariča, kateri je tudi umrl radi poškodovanja. Smrtno ponesrečenega Štandekerja so prepeljali na Pesnico, kjer je bil 19. avgusta pokopan na pokopališču pri Sveti Marjeti.

Dve tatvini. Na Vrhnem pri Sv. Juriju pri Celju je izrabil tat pri Hrovatovih odsotnost gospodinje in se je splazil v stanovanje. Ukradel je 620 din gotovine, dve hranišni knjižici, več

srebrnine, zlatnine, ure, perilo in celo poročni list ter zavarovalno polico. Orožniki so odkrili v gozdu v praproti skrite ukradene predmete. — V Hraštniku v okolici Vojnika je bilo ukradeno posestniku Ivanu Krameršku iz Bezovice več hektolitrov vina. Pred dnevi pa je odnesel tat še preostalih 100 litrov, iz drugega soda pa 50 litrov. Tatvina je bila izvršena na ta način, da je splezal otrok skozi okno. Vino je natočil potem v kako posodo, nato pa ga je pretočil po gumijasti cevi drugemu, ki je čakal pred kletjo. Ukradeno vino je bilo baje na drobno razprodano po Celju.

Vlomilska smola. V Komendi na Gorenjskem je znana Mejačeva veletrgovina z vinom. Mejačeve so obiskali v noči vlomilci, ker so se nadejali velikega denarnega plena. Vdri so skozi okno v trgovino in pisarno. Najprej so izpraznili miznico v trgovini, iz katere so odnesli 175 din drobiža. Iz trgovine so se podali v pisarno, kjer stoji težka železna blagajna, katero so z združenimi močmi premaknili in navrtali. V blagajni je bilo 75.000 din. Ko so bili že skoraj na cilju, da bi se polastili velikega plena, je privozil mimo tovorni avtomobil avtobusnega podjetja Peregrija iz Kamnika. Šofer je koj opazil na Mejačevi trgovini odprto okno sredi noči ter je hitro zbudil domače. Vlomilci so še srečno pobegnili skozi okno in so pustili na dvorišču celo nekaj drobiža, na katerega so bili naleteli v trgovini. Preiskava je dognala, da so bili lopovi pri blagajni na delu z rokavicami, da niso pustili nobenega prstnega odtisa.

Sodišče je sodilo tri ubijalce. »Slov. gospodar« je že poročal o krvavem dejanju, ki je bilo zagrešeno 18. februarja pod večer v Savcih. 24 letni zgladni posestnikov sin Janez Janžekovič se je vračal okrog petih popoldne od svoje neveste proti domu. Kakor hitro se je poslovil od zaročenke ter stopil na cesto, je odjeknil strel in Janžekovič se je zgrudil zadet v trebuh. Na tleh ležečega so trije napadalci še z noži in koli tako obdelali, da je revež hitro podlegel prehudim poškodbam. Orožniki so napadalce kmalu izsledili in zaprli. Dne 14. avgusta so se morali trije zagovarjati pred malim kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča, kjer so se izgovarjali, da jih je pokojni Janžekovič najprej napadel in da so se samo branili. Temu zagovoru pa sodniki niso verjeli in so bili napadalci obsojeni: 21 letni posestniški sin Jakob Petek iz Bratislavcev na pet let in mesec dni robije, 22 letni delavec Franc Kuhar iz Polance na štiri leta in tri mesece strogega zapore, 25 letni krojaški pomočnik Ivan Znidarič iz Bratislavcev pa na dve leti strogega zapore.

Praznik Zveze bojnikov

Letošnji tabor Zveze bojnikov na Brezjah 18. avgusta je bil posebno dobro obiskan, ker je bil združen z blagoslovljivo nove železniške postaje Otoče-Brezje in so ga počastile najbolj odlične osebnosti.

Odlične osebnosti pri bojnikih

Naš narodni voditelj, prosvetni minister in predsednik senata g. dr. Anton Korošec si je ogledal v soboto pred bojniškim prazni-

»Da se bo medtem oženil z Marijo Linscott...«
 »Tudi jaz mislim...«
 »In ona bo najnesrečnejša žena na svetu.«
 »Ali se stvar ne da preprečiti?«
 »Jaz je ne morem. Edino tako bi mogel rešiti Marijo, če bi lopova ustrelil.«
 »Ne boš ga ustrelil.«
 »Pač, ko bo napočil čas za to. A zdi se mi, da to ne bo kmalu. Roger namreč ni samo največji lopov, ampak tudi najbolj zvit lisjak. Toda četudi je sam satan z njim, ne bo mi ušel. Sledil mu bom ko senca in ko bo prišel moj čas, bom obračunal z njim.«
 »Erik, pazi, da ne boš plačal z življenjem svoje vnele!«
 »Bodi brez skrbi! Jaz sem že nešteto krat zrl smrti v oči, a sem se ji še vedno izognil. Čutim, da se bo tudi zdaj vse srečno izteklo. Mi prebivalci divjine imamo neke vrste šesti čut in ta nas navadno ne vara.«
 »Prav, Erik! Jaz ti želim vso srečo k težavni nalogi. Zdaj pa bom šel k Samu. Nekaj resnih besed bom moral spregovoriti z njim. Z Bogom!«
 Moža sta si stisnila desnici.
 »Z Bogom!« je dejal Erik. »Povej Samu, da je čevkavo ženšče. Drugič naj ne gleda v tako strastne oči kakor so Anitine. Če ne bi bil tega storil, bi bil pri meni ostal in videl, kaj se je godilo v Sončni dolini.«

5.

Taborski ogenj je dogorel; slabotni plamen je še enkrat vzplapolal v rahlem vetru, potem pa je ugasnil. Kolikor je ugašal ogenj, toliko je rasla tema.

Erik je nepremično sedel pri ognju. Tako je bil zapljen v misli, da ni slišal niti topotanja Bliska, ki se je pasel v bližini, niti opazil izumretja ognja. Strmel je v zvezdnato nebo in mislil na Marijo. V duhu jo je tako jasno videl, kakor da bi mu bila šele včeraj rekla tiste besede, ki jih ne bo nikoli več mogel pozabiti. Doslej ni bilo moža, ki bi bil dvomil o njegovi značajnosti; niti med sovražniki ne. Zdaj pa ga je žalila ženska. Proti ženski ni mogel nastopiti. On je hotel svariti Marijo pred Rogerjem, ona pa se niti ni zmenila za svarilo. Najhuje pri stvari pa je to, da je celo napačno sodila njegov nastop.

Slika je za hip obledela, nato pa postala tem jasnejša. Erikove misli so se ustavile pri vsaki podrobnosti. Kako se je moglo vse to zgoditi? Najbrž je bil neroden. Roger je bil bolj okreten. Marija je dama, ki živi v mestu; ni mogla razumeti, kako more biti kdo tako neolikan, da s tako ostrimi besedami izrazi svoje mnenje. Prav za prav ne more biti jezen nanjo, a tudi pozabiti ne more žalitve.

515.000 besed ameriščine. Ameriški jezik se razvija do čedalje večje samostojnosti. Tam tvorijo posebno dosti novih besed, ki jih britska angleščina ne pozna. To in pa drugi razlogi povzročajo, da se Angleži in Američani pogostoma že prav težko razumejo. Da je ameriščina nekaj posebnega, je v ostalem razvidno tudi iz njenega besednega zaklada, ki obsega, kakor so našli iz največjega ameriškega besednjaka, 515.000 besed.

Razvoj človeškega oka. Človeško oko se razvija samo do 15. leta, potem je »dozorelo« in se razvoja počasi, toda nezadržno starati... To dejstvo omogoča očesnemu zdravniku, da s precejšnjo zanesljivostjo ugotovi starost kakšnega človeka.

(Dalje sledi)

kom dela za spomenik padlim vojakom. Visokega gosta je pozdravil na trgu pred cerkvijo na Brezjah predsednik Zveze g. Mirko Ratej s člani glavnega odbora. G. minister se je razgovarjal s predstavniki bojevnikov in jim je želel mnogo uspeha.

Drugi dan sta se pa udeležila praznika tudi ban dr. Marko Natlačen in ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman.

Zborovanje bojevnikov pred praznikom

V soboto pred bojevniškim praznikom je bila proti večeru seja glavnega in širšega odbora Zveze bojevnikov. Zveza šteje 40 skupin in 6000 sodelujočih članov, katerih pa je vsako leto manj radi odmiranja. Tokrat je bilo sklenjeno, da se bodo sprejemali za člane do služeni kadrovc in se bo na ta način članstvo zopet dvignilo.

Blagoslovitev nove postaje in služba božja na Brezjah

Glavni nedeljski bojevniški praznik je začel zjutraj s slovesno blagoslovitvijo nove postaje Otoče-Brezje, katero je izvršil po izrečenih pozdravih banu in škofu sam ljubljanski škof

Bog živi našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere...

France Prešeren.

ob navzočnosti odličnih osebnosti in ljudskih množic.

Po opravljenih blagoslovitvenih slovesnostih je šel ves sprevod z Otoč peš na Brezje, kjer je pozdravil pred cerkvijo bana in škofa predsednik Zveze bojevnikov s člani odbora.

Ob 10 je bilo zbranih na Brezjah do deset tisoč ljudi. Sv. mašo in pridigo je imel ljubljanski vladika. V svojem govoru je škof poudaril, da so se zbrali stari in mlajši bojevnik pri Mariji, da jim izprosi pri Bogu mir, svobodo in red, da bomo zamogli tako izpolnjevati dolžnosti, da si zaslužimo večno življenje. Po sv. maši je po odigranju ter odpetju žalostink opravil škof dr. Rožman molitve za padle vojake, nakar je zaigrala godba ponovno žalostinko in je sledil razhod.

Po svetu

Kardinal ljudskih kuhinj, tako imenujejo Parizani sedanjega svojega nadškofa kardinala Suharda. Suhard je naslednik slovečega kardinala Verdierja, ki se je proslavil s svojim delom med delavci, zlasti z gradnjo cerkva v pariških predmestjih. Toliko jih je bilo zgrajenih, da je nadškof Verdier dobil značilen naziv: kardinal 110 cerkva. Njegov naslednik Suhard je vreden dedič njegovega duha in nadaljevalec njegovega delovanja. To je pokazal v težkem času, ki so ga preživljali Parizani med vojno in po zasedbi Pariza. Kardinal Suhard ni hotel zapustiti svojih vernikov, marveč je ostal med njimi, da jih je bodril ter jim pomagal. Ko je po zasedbi Pariza začelo primanjkovati hrane, je kardinal s pomočjo sester sv. Vincencija in drugih verskih redov ter krščanskih društev organiziral ljudske kuhinje, ki so delile hrano vsem, ki so trpeli pomanjkanje. Nič se ni vprašalo, kateri veri ali kateri stranki kdo pripada, pomagalo se je vsem. Kardinal je sam vodil to delo ter nadzoroval ljudske kuhinje. To veliko delo krščanske ljubezni je kardinala zelo priljubilo med siromašnimi sloji Pariza, ki so nadškofa Suharda poimenovali s častnim nazivom »kardinal ljudskih kuhinj«.

Osvoboditev Jeruzalema je eden izmed vojnih ciljev, za kojih uresničenje se Italija voj-

skuje. Palestina z Jeruzalemom je sedaj pod nadoblastjo Angležev. Do svetovne vojne, ki se je začela leta 1914. ter se končala leta 1918., je bila Sveta dežela včlanjena v turško državo. Zmaga zaveznikov — Anglije, Francije, Italije, Amerike — je zelo omejila turško državno ozemlje. Med izgubljenimi pokrajina mi je bila tudi Palestina, ki so jo zasedli Angleži. Glavni nagibi te zasedbe kajpada niso bili verski, izviraajoči iz varstva svetih krajev (Jeruzalema, Betlehema, Nazareta itd.), ki se nahajajo v Sveti deželi, marveč predvsem politični. Palestina je sosedinja Sueskega prekopu, ki je za angleški imperij nenadomestljive važnosti radi pota v Indijo in obrambe te velevažne angleške kolonije. Po tem ozemlju tečejo tudi glavni petrolejski vodi v obmorska pristanišča ob Sredozemskem morju. Iz istih razlogov obrača sedaj fašistična Italija svoje oči v Palestino, da bi jo spravila pod svojo oblast. Če se ji to posreči, bi to bil zelo hud udarec za doseданjo premoč Anglije v vzhodnem delu Sredozemskega morja. Katoliški krogi Italije pa imajo pri svojih stremljenjih na Palestino zgolj verske nagibe: osvoboditev svetih krajev, ki bi naj prišli pod oblast katoličanov in katoliške Cerkve.

Resno ogrožen položaj francoske kolonije Indokina. Odkar se je Francija predala in

Kratke tedenske novice

Seja naše vlade bo na obletnico sporazuma s Hrvati 26. avgusta v Zagrebu. Ob tej priliki bodo objavljene že dalje časa napovedane uredbe, ki se tičejo predrugačenja našega gospodarskega in socialnega življenja.

Bolgarska vlada je dobila poziv romunske vlade, da se sestane 19. avgusta v Crajovi zastopstvo obeh držav radi vrnitve južne Dobrudže Bolgariji z mejami, kakor so bile leta 1912.

Romunsko in madžarsko zastopstvo se je po tridnevem odmoru 19. avgusta zopet sestalo v Turn Severinu. Na madžarske zahteve glede Sedmograške, ki jih je označila Romunija kot nesprejemljive, je odgovorila romunska vlada z novim predlogom, ki temelji na načelu zamenjave prebivalstva.

Grška križarka »Hella« je bila pri otoku Timos v pristanišču torpedirana od neznane podmornice. Radi potopitve te bojne ladje se je zaostriilo razmerje med Grčijo in Italijo, ker skuša Anglija naprtiti Italiji krivdo torpediranja.

Razmerje med Italijo in Švico se je zaostriilo, ker so angleška letala že parkrat preletela švicarsko ozemlje in bombardirala industrijska središča v Gornji Italiji.

Vlada na Slovaškem je prepovedala Slovaki-
njam pod 40. letom starosti služiti v judovskih hišah.

Na podlagi odloka kanclerja Hitlerja so v zadnjih tednih postopno izpustili iz ujetništva skoro vse poljske ujetnike.

200.000 francoskih delavcev in veliko število francoskih ujetnikov je začelo 17. avgusta v od Nemcev zasedeni Franciji obnovitvena dela, ki bodo trajala dve leti.

Angleški minister za vojne dobave Herbert Morrison je rekel 18. avgusta, govoreč o vojnih ciljih Anglije, da se ta pripravlja na svetovno ofenzivo, v katero bo prešla v pravem trenutku.

V Angliji obstoji »češka legija«. Po nemških poročilih pa vsi Čehi niso pripravljeni, da bi se bojevali. Nekaj se jih je uprlo. Zato so angleške oblasti spravile okrog 200 Čehov v koncentracijski tabor.

V Londonu zbrani belgijski ministri, senatorji in posilanci so podpisali zadnjo nedeljo svečano izjavo, s katero stavljajo Angliji na razpolago vse razpoložljivo belgijsko brodogradnjo, mornarje, vojske, opremo in surovine belgijske afriške kolonije Kongo.

Bivši osebni tajnik ameriškega predsednika Wilsona, polkovnik Beckenbridge, je izrazil v svojem nedeljskem govoru po radu upanje, da bodo Zedinjene države kmalu potegnile meč iz nožnice v obrambo svobode in človeštva. Med Nemčijo in svetovnim zavojevanjem, je dejal, stoji Anglija in Amerika.

Ameriški predsednik Roosevelt in kanadski ministrski predsednik sta podala 18. avgusta skupno uradno izjavo, po kateri je bila sklenjena skupna obramba Združenih držav in Kanade na kopnem, v zraku in na morju.

Ameriški listi pišejo, da je treba govoriti ne le o »bitki za Anglijo«, marveč tudi o »bitkah za Nemčijo in Italijo«.

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hrbov

17

Nesporazum. Kmetu Hostniku je pogorelo gospodarsko poslopje. Lahko bi požar še pravočasno pogasil, a tega ni hotel, ker je bil zavarovan. Gasilci so prišli ravno prav, da so ostalo poslopje rešili ognja. Prišel je nadzornik zavarovalnice, si ogledal nastalo škodo in vprašal Hostnika, koliko zahteva odškodnine. »No,« previdno menj Hostnik, »takole okrog 50.000 din boste že odrinili.« »Veste kaj, Hostnik,« je dejal nadzornik, »tako velike vsote bržkone ne boste dobili od nas. Paragraf peti zavarovalne police izrecno dovoljuje, da lahko zavarovalnica plača v gotovini ali pa nastalo škodo sama popravi, to se pravi, da stavbo spet na svoj račun pozida. In mi bomo zidali!« Hostnik je stis-

Končnik mu ni dal izgovoriti, zagrabil ga je okoli pasa, ga nesel pred duri in zavihtel in zagnal na gnoj. Nato je vrgel še dežnik in klobuk za njim čes:

»Lump! Falot! Zdaj veš, kje so duri! Enkrat še mi poskusi in prestopi mi še kdaj moj prag!«

Počasi se je advokat pobral, odhitel po stezi in za plotom mimogrede obstal ter zagodljal:

»Jaz bom še večkrat prestopil ta prag; pa ti boš zletel iz hiše. Je že moja ta hiša in ne več tvoja.«

Kolikor so ga noge nesle, je hitel po bregu dol. Končnik se je tresel od jeze in trajalo je dobro uro, preden se je spet pomiril.

Čeprav je Tilka svojemu možu zelo v dobro štela, da se je tako možato zanjo postavil, ji le ni hotelo ugajati, da je Hudnika tako surovo nagnal. Saj je advokata s tem le razkuril, da se bo hotel maščevati; to pa je bilo tem bolj nevarno, ker je bilo po vsem, kakor je advokat Juriju grozil, sklepati, da ima advokat Jurija popolnoma v svoji oblasti.

Tilka se je po pravici bala. Že naslednje dni je dobil Končnik advokatski račun, ki mu ga je poslal dr. Hudnik

in ki se je glasil na ogromni znesek šest tisoč in pet sto kron. Nato so prihajala dan za dnem uradna in zasebna pisma, ki so Končnika bolj in bolj razburjala. Pisal je zdaj še več in še daljša pisma kakor zadnje čase, odhajal je skoraj vsak dan od doma in je prihajal vsak dan bolj potet.

Tilko je od dne do dne bolj skrbelo. Prijetno presenečenje zanjo je bilo, ko je videla, da je Jurij zdaj spet vsako nedeljo šel v cerkev, in sicer ne le dopoldne k opraviilu, ampak tudi popoldne k večernicam. Po vsem njegovem vedenju pa je morala sklepati, da je že blizu na kantu. Ali ga je smela v takih okoliščinah zapustiti? Štirje tedni, kolikor je bila obljubila, so se bližali kraju. Če bi jo resno poprosil, naj ostane, bi mu ne mogla odreči. Pa ni rekel nič. Le večkrat jo je pogledal tako otožno in proseče, da ji ti njegovi pogledi niso mogli uiti. Zadnji dan pred njenim odhodom jo je poklical v sobo, sprva se je goštil z besedo, potem pa je rekel kratko:

»Jutri torej odhajaš?«

Bila je iznenadena in se je obotavljala z odgovorom:

»Da... Mesec je minul.«

»Tedaj bi vprašal, kaj sem dolžen.«

»Nič!« je odvrnila užaljeno. »Moja služba je taka, da se mi za te krajcarje ne zniče.«

»Dolžen sem ti še dva tisoč goldinarjev, ki si mi jih za doto prinesla.«